

СЛИКЕ ПОГЛЕДАЈТЕ ОВДЕ: <https://omlivanjska.com/2017/08/24/vrbicabm2017/>

У подножју Старетине, на западном крају Ливанске општине, сместила су се села Челебић, Бојмунте, Радановци, Врбица, Богдаше и Бастаси, која припадају Врбичкој парохији.

Терет несреће која је захватила ову парохију није попустио ни за ових двадест година колико је прошло од рата. Поново нас је светлост ватре и мирис паљевине, од пожара који су беснели тих дана, вратила у оне дане кад је нељудска рука палила и жарила српским селима, трудећи се да нестане све што је српско.

Тако је било и са Врбичком црквом, али није увек по људској вољи. Обновљен је храм Силаска св. Духа на Апостоле и заживи парохија Врбичка. Некада је црквени сабор био за Велику Госпојину, а сада за Блугу Марију. Можда је и то један од разлога што ово сабороване које смо започели Светом Литургијом коју су служили о. Жељко Ђурица, бивши парох лијевански, и о. Предраг Црепуља, парох лијевански, није онако као

бисмо волели. Има народа који се окупља у селима ове парохије барем у овим данима, иако се од прошле Благе Марије упокојило петоро парохијана ове парохије, десет посто од укупног броја оних који живе у овој парохији.

Они који долазе Врбичком храму били су и ове године да понесу благосов родног краја, а они који су били у родном крају а нису дошли свом храму верујемо да ће доћи идуће године. Доле код нас је све некако мало, али кад се купи сено у Врбичкој порти – које је покосио Лазар Катић – онда се и порта чини великом. Црква и парохијски дом се отворе тек неколико пута годишње па их је сваки пут потребно очистити и упростојити. Кад би било више руку свима би било лакше, јер сваке године 3. августа, дан пред Благу Марију, окупимо се и средимо порту, очистимо цркву и дом, али сваке године долазе исти људи. Свих ових година Милка Кисић, Мара Јовић и Сава (Савица) Јовић увек су били међу првима.

Добро би било да нас идуће године у послеподневним сатима 3. августа буде више, да заједнички урадимо нешто за себе. На дан Благе Марије било је свечано и лепо, литургија па дружење. Има нас који све потешкоће

**прихватамо као искушење вере, па смо зато ипак остали
цео дан дубоко у ноћ.**

**По благосову нашег пароха, ко год дође до манастира у
Врбици може да звони кад хоће. Покретано рукама
верујућих, звоно са
Врбичке цркве ceo дан је јављало да смо још живи, да
се надамо добру од
Господа. Нека звони на многаја љета.**